

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

Nostàlgia 2.0 | La Col·lecció Josep Pla va editar un llibre preciós amb un títol extraordinari: *El futur dels nostres avis*. Aquest quasi oxímoron de Sebastià Roig seria com un revers de la Trobada d'Amics de la Puda, que ens proposà, des de la modernitat del Facebook i la seva existència virtual, reviu el passat. Amics de la Puda de Banyoles és un grup creat a Facebook amb uns 1.300 amics. Des d'aquest entorn virtual i gràcies a l'empenta i al treball de, sobretot, Albert Tomàs, es va organitzar per sant Martí un acte d'afirmació diguem-ne «pudenc». Pel sol fet d'haver aconseguit que, després de 22 anys, s'hagi aranjat la plaça de davant del balneari, la seva existència virtual ja té unes conseqüències ben reals. Des de la virtualitat van aconseguir aplegar un nombre respectable de banyolins. Molts hi van anar per tastar les cansalades, pastissos que es menjaven acompanyats d'un got d'aigua pudosa, i que feia anys i panys que no es veien per Banyoles. Un munt de petits detalls i objectes precisos recreaven millors temps passats. Uns pocs gaudien de taula i cadires de vímet: de fet, la Puda sempre ha presentat una cara popular i una altra d'elitista. Va ser una trobada afeble, agradable, decidament nostàlgica, des de la virtualitat a la realitat per enyorar el passat: el revers del títol d'en Sebastià Roig. Com sempre, el meu nebot, impertinent, pregunta fora de test: «I del balneari, l'autèntic rovell de l'ou, què?».

Interculturalitat | Banyoles va acollir la celebració del Dia Nacional de Gàmbia, organitzat per l'ambaixada d'aquell país. A Banyoles, sense comptar els ciutadans nascuts al país africà però amb nacionalitat espanyola, hi viuen uns 800 gambians. L'acte es va realitzar al pavelló de la Farga. Hi va participar el cònsol de Gàmbia a Barcelona, el president de la Federació d'Associacions de Gambians d'Espanya, l'ambaixador de

>> *Graduació a l'Escola del Treball de la Fundació Eduard Soler (juliol 2014).*

Gàmbia a l'Estat espanyol, l'alcalde de Banyoles i representants de les associacions de gambians de la ciutat.

EL RIPOLLÈS

ramon alabau

La Fundació Eduard Soler | La Fundació Eduard Soler ofereix un ensenyament tecnològic de qualitat, es dedica a la formació de personal tècnic especialitzat, fomenta l'aparició d'actituds emprenedores i posa a disposició de les indústries del país personal qualificat, laboratori i tallers per fomentar el desenvolupament tecnològic.

Des del 2009, el departament d'automàtica i electrònica de la Fundació col·labora amb la Universitat Politècnica de Catalunya per desenvolupar un projecte per a l'Agència Espacial Europea. L'antiga Escola del Treball ha hagut de mecanitzar, muntar, programar i provar un braç hidràulic robotitzat amb l'objectiu de prendre mesures, com ara la salinitat o la humitat.

Aquest tipus d'experiències ajuden a situar el Ripollès al mapa, i han estat una

vivència estimulante per als alumnes de la institució, que han pogut veure de prop uns assajos tecnològics tan innovadors.

Inversions irrisòries | Les dades són implacables, s'imposen amb cruïra indefugible. Les inversions que l'Estat farà l'any vinent a les comunicacions del Ripollès són irrisòries, un veritable escarni. Amb xifres tan migrades, com podem plantejar-nos una millora de les xarxes viària i ferroviària? Quan es donarà satisfacció a les exigències imponderables de la línia de tren? Veuem mai acomplert el desig, constantment frustrat, de les variants de Ripoll, Sant Joan i Ribes de Freser? Es materialitzarà mai el somni impossible del túnel de Toses, més aviat un malson?

La manca de bones comunicacions és un factor advers per al desenvolupament, i la condemna a esdevenir un racó de món, tan bonic com es vulgui però desconnectat del batec col·lectiu. Tanmateix, com deïem, les xifres són les xifres, i la migrada demografia de la comarca no ajudarà a canviar les coses, ara que les arquitectures de l'Estat són buides.

Quin turisme volem? | A Ribes de Freser s'han dut a terme unes jornades per dinamitzar el turisme al Ripollès,

aplegant diversos agents turístics amb la finalitat d'estudiar les possibilitats que la zona ofereix. Sovint sentim a dir que la nostra comarca és un indret turístic privilegiat, però aquesta constatació positiva massa vegades no va acompanyada d'accions per potenciar-la. Certament, tenim esquers suficients tant pel que fa a la història com a l'art, la natura o els esports, però en traiem veritablement el profit que caldria? Anem massa a batzegades, rebem una allau de visitants en èpoques intermitents, molt concretes —la temporada de bolets o de neu—, però no aconseguim atreure un turisme estable. Per això fa falta la complicitat dels professionals de tots els sectors, per crear infraestructures i vertebrar una marca sòlida que permeti encativar un turisme que cada vegada és més rigorós i selectiu.

LA SELVA

joan domènech

La Casa Font de Lloret de Mar | L'any 1877, l'americano Nicolau Font i Maig va fer construir al carrer de Sant Carles núm. 6 una esplèndida mansió, un punt eclèctica a partir de l'estil neoclàssic i del corrent modernista, aplicat, sobretot, a la decoració. La casa va pertànyer posteriorment als descendents, la família Cabañas, i l'any 1940 fou venuda a l'industrial sabadellenc Ferran Comadran. El primer ajuntament democràtic la va adquirir, als

anys vuitanta, per salvar algun immoble dels que resultaven emblemàtics a la població, amb la intenció de museïtzar-la, cosa que ara sembla que es portarà a la pràctica d'una vegada, després de diversos assaigs, alguns fallits. Durant aquest temps, entre altres actuacions, cal subratllar la intervenció del pintor Josep Maria Barba, que hi recuperà amb molta paciència les antigues pintures, que havien desaparegut totalment o parcialment i que, sovint, només s'intuïen sota la capa d'altres pintades fetes al llarg dels temps. Esperem que el projecte amb què ara es treballa sigui encertat i respecti la integritat de l'únic exemplar autèntic que es conserva d'aquest tipus d'edificis.

50è aniversari del Cau de Blanes | L'agrupament escolta Pinya de Rosa, de la parròquia de Blanes, aprofita el curs 2014-2015 per celebrar el cinquantè aniversari de la seva existència i apropar així el moviment de l'escoltisme a tota la població. El Cau belluga actualment uns 160 infants sota la supervisió d'uns 30 caps voluntaris que els ensinistren en l'educació en el lleure. El tret de sortida de la commemoració va ser un repic de 50 campanades seguides de diverses activitats a la mateixa plaça de l'Església i, més tard, davant l'Ajuntament, on tingué lloc la celebració del PAS, moment important per als nens i nenes que canvien de grup d'edat. Durant aquest curs s'aniran celebrant diverses festes i activitats, tal com es va anunciar a la presentació oficial, que tingué lloc a la sala de plens de l'Ajuntament.

A Sils i Vallcanera es tornen a sentir les hores

| Al costat de tantes notícies desagradables que ens expliquen que, arran i arreu, surten estadants del món rural —sovint de cap de setmana— que se senten molestats per les campanades dels cloquers prop dels quals tenen la casa i n'exigeixen el silenci definitiu, a Sils i a Vallcanera l'Ajuntament ha invertit cap a tres mil euros en la reparació dels desperfectes que s'havien produït per diversos factors fortuïts —com l'impacte d'un llamp— en els rellotges dels respectius campanars. A Santa Maria de Sils s'ha substituït el rellotge patró i programador de les quatre campanes i el disc dur —el mecanisme, doncs, ja estava modernitzat—, i a Santa Eulàlia de Vallcanera el que s'ha substituït ha estat la font d'alimentació i la pantalla electrònica de la maquinària. La parròquia de Sils, al seu torn, s'ha ocupat de reparar els parallamps. I la solemnitat de les campanades torna a presidir l'inexorable pas del temps.

JOAN DOMÈNECH

>> La Casa Font de Lloret de Mar.

GIRONINS A L'EXTERIOR

josep pujol

Els primers gironins a votar | Als nostres antípodes els va correspondre l'honor d'estrenar urnes en la votació del 9N. He demanat a la bescanonina Agnès Romà, resident des de fa dos anys i mig a Austràlia, a Canbera, que m'ho expliqui. M'ha transmès un relat ple d'emocions del seu viatge fins a Sydney, l'únic punt de votació en tot Oceania. Els catalans d'allà, per Facebook, van acollir votants a casa seva i, de passada, van organitzar-hi la

primera trobada de catalans a Oceania. L'Agnès va anar a votar a mig matí, quan nosaltres encara dormíem amb la il·lusió a dins. Després de fer cua, ella va ser la votant 105, d'un total de 297. Cal tenir en compte que, quan hi ha eleccions, a Sydney no se solen registrar més de 200 votacions. Després va anar a la trobada catalana, prop de l'Opera House. Quan va tornar a Canbera, els seus pares, a Bescanó, tot just es llevaven.